

Istentisztelet 2022. február 6-án

Szárnyainak oltalmában

Fohász: *Hallgasd meg panaszomat, Istenem, figyelj imádságomra! A föld széléről kiáltok hozzád, mert elepedt a szívem. Vezess el engem a kősziklára, mert az igen magas nekem! Hiszen te vagy menedékem, erős bástyám az ellenség ellen. Hadd lakjam mindenkor sátradbán, hadd meneküljek szárnyad oltalmába! **Ámen** (Zs 61,2-5)*

Ének: 255,1-3 - *Mely igen jó az Úr Istent dicsérni...*

Ének: 34,3 - *Az Úrra kik néznek...*

Ének: 61. zsoltár - *Kiáltásom halld meg, Isten...*

Ruth 2,2-20 Ruth kalászt szedeget az aratók után

2 Azt mondta egyszer a móábi Ruth Naominak: Hadd menjek ki a mezőre kalászt szedegetni valaki után, akinek megnyerem a jóindulatát! Naomi azt felelte neki: Eredj, leányom! **3** El is ment, és kiérve a mezőre szedegetni kezdett az aratók után. Történetesen az Elímelek nemzetségéből való Bóáz szántóföldje volt az. **4** Éppen akkor ment ki Bóáz is Betlehemből, és azt mondta az aratóknak: Az Úr legyen veletek! Azok így feleltek neki: Áldjon meg az Úr! **5** Majd megkérdezte Bóáz attól a legénytől, aki az aratók felügyelője volt: Ki ez a fiatalasszony? **6** A legény, az aratók felügyelője ezt felelte: Egy móábi fiatalasszony, aki Naomival tért vissza Móáb mezejéről. **7** Azt kérte, hogy hadd szedegessen és gyűjtögessen a kékék között az aratók után. Így jött ide, és talpon van reggeltől mostanáig; alig pihent egy keveset. **8** Bóáz ekkor azt mondta Ruthnak: Hallgass ide, leányom! **Ne menj te más mezőre szedegetni**, ne is menj innen máshová, hanem maradj csak a szolgálóleányaim nyomában! **9** Tartsd szemmel a mezőt, mikor hol aratnak, és haladj az asszonyok után! **Megparancsoltam a szolgálóknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjazol**, menj az edényekhez, és igyál abból, amiből a szolgálók merítenek. **10** Ruth arcra borult, a földig hajolt, és ezt mondta Bóáznak: Hogyan nyerhettem el jóindulatodat, hogy pártfogásodba vettél? **Hiszen én idegen vagyok!** Bóáz így válaszolt neki: Elbeszéltek nekem részletesen mindazt, amit anyósodért tettél férjed halála után: hogyan hagytad el apádat, anyádat, szülőföldedet, és hogyan jöttél el egy olyan nép közé, amelyet azelőtt nem is ismertél. **12 Fizessen meg tetteidért az Úr, legyen bőséges jutalmad az Úrtól, Izráel Istenétől, akinek a szárnyai alá jöttél oltalmat keresni.** **13** Ruth pedig ezt mondta: Milyen jóindulatú vagy hozzám, uram! Megvigasztaltál engem, és szívélyesen beszéltél velem, pedig én még csak a szolgálóleányaid közé sem tartozom! **14** Az evés idején azt mondta neki Bóáz: Jöjj közelebb, vegyél a kenyérből, és mártsd falatodat az ecetes lébe! Ő tehát leült az aratók mellé. Bóáz pörkölt gabonával kínálta, ő pedig evett, jóllakott, sőt még maradt is neki. **15** Azután fölkelte tovább szedegetni. Bóáz pedig megparancsolta szolgálóinak: Hadd szedegessen a kékék között is, ne bántsátok érte! **16** Sőt szándékosan is húzogassatok ki neki a kékékből, és hagyjátok ott, hadd szedje föl, és meg ne szidjátok! **17** Így szedegetett a mezőn egész estig. Amikor kicsépelte, amit szedegetett, majdnem egy vékára való árpa lett. **18** Fölvette, és bement a városba. Megmutatta az anyósának, amit szedegetett. Azután elővette és odaadta neki azt is, amit meghagyott, miután jóllakott. **19** Akkor ezt kérdezte tőle az anyósa: Hol szedegettél, és hol dolgoztál ma? Áldott legyen, aki a pártfogásába vett! Ő megmondta az anyósának, hogy kinél dolgozott, és ezt mondta: Bóáz a neve annak a férfinak, akinél ma dolgoztam. **20** Ekkor azt mondta Naomi a menyének: **Áldja meg őt az Úr, aki nem vonta meg szeretetét az élőkől és a holtaktól!**

Imádság:

Szerető mennyei Atyánk, köszönjük, hogy ebben a próbákkal teli időszakban is kereshetünk Téged, és ígéret hallgatva bátorítást, eligazítást nyerhetünk. Áldunk azért, hogy imádságot meghallgató Isten vagy, el tudsz juttatni a nyomorúságokból a hálaadásra, mert gondod van ránk. Olyan jó, amikor magunk is felfedezhetjük vezetésedet, kezed nyomát, Lelked munkálkodását az életünkben, és beláthatjuk, hogy sokkal jobb dolgunk van, mint azt gondolnánk, hiszen a legfőbb jó Te vagy.

Jelenléted tud nekünk is erőt adni, támaszunk lenni, amikor ingadozánk. Segíts azért Neked tetsző, Rólad szóló és Rád mutató életet élni. Add ehhez szívünkbe a szüntelen vágyat tetszésed keresésére, és arra, hogy ne emberi módon kezeljük és akarjuk megoldani problémáinkat, hanem Veled. Viharból, bűnből, bajból, betegségből, csüggedésből így jövünk, mert csak Nálad találunk oltalmat és támaszt, csak igédben van számunkra vigasztalás és reménység. Köszönjük, hogy ma is elkészítetted az ígét, üzenetet. Szentlelked által tedd szívünket fogékonyra és befogadóvá, hogy áldásod kiáradhasson ránk. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. *Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 294,1 - Jézus, vigasságom...

„Fizessen meg tetteidért az Úr, legyen bőséges jutalmad az Úrtól, Izráel Istenétől, akinek a szárnyai alá jöttél oltalmat keresni.” Ruth 2,12

Kedves Testvéreim,

Ruth könyvét olvassuk a napokban a bibliaolvasó vezérfonal szerint. Pénteken azt tanulmányoztuk, hogy hogyan került a moábita Ruth Betlehembe, és ezzel kapcsolatban Naomi személye került elénk. Egy emberi döntés következtében kerekedtek föl és mentek ez az ígét földjéről, amikor éhínség volt. Elimelek nem kérdezte mi ennek az oka, célja, hogy Isten talán próbára teszi őket, bíznak-e most is Benne, esetleg bűnbánatra hívja őket? Eldöntötte, hogy megmenti az életét, családjá jövőjét. De nem volt áldás ezen a döntésen, a férfiak kihaltak a családból, Naomi egyedül maradt a két moábita özvegy menyével.

Ennyi nyomorúság között Naomi élete az idegenben, a kurdarcái ellenére is olyan hitbeli példa volt, hogy menyei ragaszkodtak hozzá. Olyan bizonyágtevő élet volt ez Rút számára, amely vonzóvá tette az Úrhoz tartozást. Naomi hite, magatartása a különböző élethelyzetekben hiteles volt, nem úgy, mint Lóté. Ábrahám unokaöccse is egyedül volt idegenben, Sodomában, s bár ő megmaradt istenfélelemben, de amikor az Úr el akarta pusztítani Sodomát, s őerte megmenekülhettek volna leendő vői is, akkor hiába szólt hozzájuk, úgy tűnt nekik, hogy tréfál. Szavait nem támasztotta alá hiteles élet...

Kedves Testvéreim, hatalmas biztatás van abban, hogy ezt az Isten nélkül meghozott rossz döntést Ő mégis jóra használja fel. Hogyan ismerhette volna meg Ruth Istent, ha nem úgy, hogy Ő odavitte egy gyermekét, akinek az élete beszélt az Ő hatalmáról. Ahogyan szeretett, elfogadott, szolgált, gyászolt, hitt, imádkozott és volt

önzetlen - egészen addig, hogy kész volt újat kezdeni. Íme, az a sok rossz és keserűség Naomi életében mégis áldást hagy maga után! Mert Isten hatalmas, útjai nem a mi útjaink, de Ő olyan kegyelmes, hogy még a hibáinkat, vétkeinket is jóra tudja fordítani, áldássá tudja tenni. Itt ez történt.

Mert amikor Naomi hazaindult, mivel meghallotta végre Isten hívását, hogy újra van kenyér Betlehemben, a *kenyér házában*, akkor menyei vele tartottak. Orpa később visszatért, Ruth pedig ki is tartott elhatározása mellett, mert ő Isten népéhez akart tartozni. Naomi életéből megismerte Istennek erőt, vigasztalást, szeretetet, reménységet adó cselekvő hatalmát, egy újfajta életet, és elindult. Ahogyan Naomi a hazaindulsakor úgy dönt, hogy már csak Istenben akar bízni, úgy bízza Rá magát Ruth is, amikor mindent elhagy azért, hogy az Úrhoz és népéhez tartozzon.

Ma már az ő személye van előttünk. Hiszen Ruth Betlehemben egy pogány idegen volt, bevándorló, jövevény. Ráadásul olyan népből való, akiről Isten törvénye kimondta, hogy *„Nem tartozhat az Úr gyülekezetéhez ammóni vagy móábi ember: még a tizedik nemzedékük sem tartozhat soha az Úr gyülekezetéhez.”* (5M 23,4-5) Annál csodálatosabb látni, hogy ebben a moábita nőben Isten így munkálkodik.

A továbbiakban egyre jobban megjelenik Isten terve és munkája. Nem véletlen, ahogyan az események alakulnak. Mert Ruth Isten szárnyai alá jött oltalmat keresni... A legjobb helyen van! Aki vágyik utána, aki Őt keresi, az találkozhat Vele... Ahogyan Naomi csak Istenben kíván bízni (és nem menyeeiben), úgy Ruth is a új hazában (számára idegenben) csak Benne bízhat - illetve bízik. És tapasztalja, hogy érdemes oltalmat keresni az Úrnál, noha Istenért a nehezebb életet választotta.

Megérkezésük éppen az aratás idejére esik. Ez mindig örömnünnepet, hálaadást jelentett. Amikor az ember hálás szívvel örül és bőségben van, könnyebben tud adni belőle másoknak. Isten pedig úgy rendelkezett, hogy *„Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl... Hagyd ott azokat a nincsteleneknek és a jövevényeknek. Én, az Úr vagyok a ti Istenetek!”* (3M 23,9-10). Vagyis, a böngészésben a nincstelenek, jövevények számára adott a lehetőség a szűkös megélhetés biztosítására.

Ruth pedig engedélyt kér anyósától, hogy kalászt szedegethessen. Beáll a nincstelenek, jövevények közé, amihez nyilván jókora alázat kell, még ha ténylegesen az is volt. Vállalni a világ és önmaga előtt is helyzetét, ez nem egyszerű dolog, sokan az ilyesmit végtelenül megaláznak tartják. Ő nem így gondolkodik, az alázatos embert nem lehet megalázni. Örül a törvény adta lehetőségnek, és minél teljesebben szeretné kihasználni. Alázata a kánaáni asszonyra emlékeztet, aki Jézushoz könyörgött lánya meggyógyításáért. Amikor az Úr Jézus azt mondta neki, hogy *„Hadd lakjanak jól először a gyermekek, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak. Az pedig így válaszolt neki: Uram, a kutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból.* (Mk 7,27-28) Ruth beéri ezekkel a morzsákkal, tudja, hogy nincs joga többre, de menti a kalászokat, azok meg majd őket.

Úgy szól a leírás, hogy mindez *történetesen* egy Boáz nevű rokon mezején zajlik. Micsoda szerencse vagy véletlen, mondhatnánk, de nem szerencse, nem véletlen, hanem Isten hatalmas cselekvése. Aki úgy időzíti az eseményeket, hogy Boáz *éppen* akkor jöjjön az aratókat üdvözölni, amikor találkozhat Ruthtal. Aki hamarosan egyik ámulatból a másikba eshet, hogy Isten mennyire pártfogásába vette és hogyan gondoskodik róla. Boáz érdeklődése és jóindulata mögött ott van, hogy már hallott Ruthról és megérintette őt az asszony elhatározása, hogy mindent elhagyva eljött az Úr népe közé. Most pedig saját szemével is meggyőződhet, hogy igaz, amiket mondtak róla. Fontos azt is észrevennünk, hogy Ruth nem mesterkedett semmiben azért, hogy felkeltse Boáz érdeklődését. Ő csak tette a dolgát, de azt teljes szorgalommal és kitartással. Lássuk meg azt is, milyen jó, hogy ebben a közösségben nem a pletykákat, rossz híreket adták tovább egymásról és egymásnak az emberek, hanem a jót, ami épít, ami öröm, ami Isten munkája. Ez is megszívlelendő.

Isten éppen Boáz által kínálja Ruthnak a biztonságot: *Ne menj te más mezőre szedegetni, ne is menj innen máshová, hanem maradj csak a szolgálóleányaim nyomában!* A továbbiakban pedig azzal, hogy Boáz gyakorlatilag asztalközösségbe invitálja Ruthot és bevonja a szolgálói által gyakorolt jogokba, Ruth jelét kapja annak, befogadták Isten népe közé. Milyen megerősítés ez számára Istentől: itt vagy, jó helyen vagy, ne keress mást. Isten a te oltalmazód. És ezt fejezi ki Boáznak az alapigeként felolvasott áldásmondása is: *„Fizessen meg tetteidért az Úr, legyen bőséges jutalmad az Úrtól, Izráel Istenétől, akinek a szárnyai alá jöttél oltalmat keresni“*. Ez az Úr munkája, Ő vette pártfogásba, noha idegen, senki. De Boáz nem az idegent látja, hanem Isten munkáját Ruth életében, akiért ez az asszony kész volt elhagyni hazáját, családját, hogy Őt és a Vele való életet válassza. Aki az Úrnál, az Ő szárnyai oltalmában keres menedéket, az mindig nyitott fogadtatásra lel népe között, még akkor is, ha moábita. Mert azt a törvényt is felülírja az Úr iránti szeretete, hiszen azt Ő munkálta ki. Ezért tud Boáz is a törvény ismeretében egy magasabb törvénynek, a szeretet parancsának engedelmessé befogadó lenni.

Amikor Ruth beszámol otthon a nap eseményeiről, akkor Naominak is az a felismerése, hogy Isten Boáz által mutatta meg jóindulatát és kegyelmét. És biztos lesz benne, ahogy aki elkezdte ezt a jót, el is végzi maradéktalanul. Hiszen nem vonta meg szeretetét az élőktől és a holtaktól.

Kedves Testvéreim, végül egy gondolatot szeretnék még kiemelni, ami fontos üzenet a számunkra. Amit olvastunk, egyáltalán nem szerelmi történet. Sokkal több annál. Isten befogadó szeretetéről szól. Arról, hogy még a moábita Ruthnak is lehetséges volt Isten népébe betagozódni, az Ő szeretetében megmaradni, szárnyai alatt oltalmat és menedéket lelteni. Még egy moábitának is. Mert Isten nem utasítja el azt, aki Őt szívből keresi, vágyik utána és Rá bízta magát. Azóta pedig Fiában, az Úr Jézus Krisztusban (akinek földi elődei között ott van a moábita Ruth is) emberközelségbe jött hozzánk, hogy biztosítson elfogadó kegyelméről. Azért ne engedjük semmiféle kifogásnak, hanem éljünk a lehetőséggel, hogy az Ő szárnyai alatt oltalmat találjunk minden veszély, bűn, félelem, kárhozat ellen is. *Ámen*

Imádság:

Szerető Atyánk az Úr Jézus Krisztus által, Téged illet a hála és köszönet, mert hívogató, bátor példát adtál elénk. Légy áldott azért, hogy lehet Hozzád jönni, még Moáb mezejéről is. Ha Ruthot befogadtad, akkor az Úr Jézusban még inkább kitértél és nyitva van kegyelmed mindenki előtt, aki szárnyaid oltalmába vágyik. Hiszen a Te védelmednél nagyobb biztonság nem létezik. És az Úr Jézusban kínálsz a biztonságot még a kárhozattal szemben is.

Bocsásd meg, ha mi leginkább csak a testi életszükségletekkel vagyunk elfoglalva, ha a megélhetés gondja vezet, ha megfélemlítünk arról, hogy Nálad van az élet forrása és a te szereteted jobb az életnél. Így aztán az oltalmat is sokszor a magunk módján keressük. Nem csoda, ha nem hiteles az életünk, ha ezekben a dolgokban nem tudjuk felmutatni a Te hatalmadat. Könyörülj rajtunk és újíts meg a szeretetben minket.

Köszönjük, hogy mindezekből is lehet szárnyaid alatt oltalmat találni, elfogadni a leghatékonyabb védelmet, amit kínálsz a Veled való szövetségben és életben. Rejts el azért, és védelmezz minket. Add felismernünk vezetésedet, hogy ha Rád figyelünk, akkor előttünk jársz, igazgatód lépteinket és elkészítéd számunkra az utat, erőt, áldást. Kérjük ezt az oltalmat ma is különösen a betegek, gyászolók, csüggedők, elkeseredettek, Utánad vágyakozók számára, hogy tapasztalják meg, a lelki Izraelre is igaz: *„Nincs Jesúrún Istenéhez fogható! Az égen át száguld segítségére, a fellegeken fenségesen. Az örök Isten a te menedéked, örökkévaló karjai tartanak. ... Biztonságban lakhat Izrael, Jákób forrása egymagában, gabonának, mustnak földjén, ahol az ég harmatot hint. Boldog lehetsz, Izrael! Van-e, aki hozzád fogható: olyan nép, amelynek védelme az Úr?! Ő a te segítő pajzsod és dicsőséges kardod.” (5M 33,26-29) **Ámen***

Mi Atyánk...

Áldás...

Ének: 264.dics. - Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát...